

[Gerda Møller.]

frygt. F. eks. er vi meget utrygge ved, at der ikke kan udarbejdes generelle retningslinjer for nedsættelse af de såkaldte bedømmelsesudvalg, som kan nedsættes af de enkelte huse uden fagkyndig medvirken og på en meget lemfældig måde; for at bruge professor Rold Andersens udtryk:

„Man har tydeligvis søgt frem til centerets venner blandt forskere på stedet og ved andre universiteter.“

Dette i forbindelse med, at ministeriet heller ingen indflydelse har på stillingsopslag og stillingsbeskrivelser — det kan jo nemlig kun ske gennem en ændring af styrelsesloven — bevirker, at det også fremover bliver svært at sikre sig kvalificeret undervisning på alle de konkrete og redskabsorienterede områder. Man vil jo have svært ved at sikre sig imod, at ansættelserne også fremover kommer til at foregå på den måde, at stillingerne slås op inden for meget specielle emner, som ikke behøver at have nogen som helst forbindelse med studiebekendtgørelsens fagspecifikation. Hertil føjes så nogle bibetingelser som f. eks., at ansøgeren skal have erfaring med emneorienteret gruppeundervisning, og så bliver indholdet af de enkelte fag alligevel politiseret og devalueret. I undervisningsministerens kommissorium til de faglige udvalg står jo anført, at projektarbejdsformen bevares som hovedarbejdsform og skal dække i hvert fald ca. 50 pct. af arbejdet, og at træning i videnskabelig problemløsningssteknik skal indgå i basisuddannelsen; så kan man jo altså stille disse bibetingelser.

Nu skal man ikke tro, at vi i den konservative folketingsgruppe har noget imod basisuddannelser; tværtimod har vi hele tiden været stærkt interesseret i at få institueret trindeltd undervisning med kompetencegivende afslutninger efter kortere eller længere åremål, og vi har naturligvis heller intet imod, at der foregår eksperimenter. Men vi kan ikke tolerere, at der ikke træffes de nødvendige kontrolforanstaltninger til at sikre eksperimenternes lødighed, og at man bruger uddannelserne til at indføre nye undervisningsformer, nye prøveformer osv. uden lovmæssig baggrund.

Jeg vil gerne sige til den bemærkning, der kom fra undervisningsministeren om denne eksperimenteren, at selv om vi afvikler

RUC og må henvise de studerende til andre uddannelsesinstitutioner, bl. a. Københavns universitet, er der efter vor formening ikke noget som helst i vejen for, at man dér kan videreføre RUCs eksperiment, når blot det foregår under betryggende former.

Jeg sagde i min indledning, at heller ikke forudsætningen for RUCs oprettelse som aflastning for Københavns universitet er blevet opfyldt. Det kunne vi så passende opfylde nu, mener vi. For det første står man på RUC, som det tidligere er nævnt her, med et meget stort antal ledige lokaler — jeg ved ikke, om det stadig er de 100, som det var i efteråret — og for det andet lider Københavns universitet stadig under højst utilfredsstillende lokaleforhold. Hvad ville så være mere hensigtsmæssigt i disse for vort land så vanskelige økonomiske tider end at aflaste Københavns universitet ved at overdrage dem Roskilde universitetscenter som led i dets udbygning? Vi ved jo fra den besigtigelse, Københavns universitet foretog i slutningen af juli måned sidste år, at de har fundet lokalerne egnede. Og så er det vel også et spørgsmål, om vi fortsat har råd til at have en uddannelsesinstitution liggende, hvor udnyttelseskapaciteten er så lav som ved Roskilde universitetscenter.

Alt i alt er det disse forhold, der har bevirket vort forslag om en afvikling af RUC, som vi hermed skal opfordre regeringen til at overveje endnu en gang.

Må jeg lige til allersidst kommentere en af de andre bemærkninger, undervisningsministeren kom med, hvor undervisningsministeren sagde, at RUC var etableret mod socialdemokratiets ønske. Det er jo altså ikke helt rigtigt. Det, man var uenig om fra de to daværende ordføreres side, henholdsvis hr. K. B. Andersen og hr. Camre, var nok så meget, hvor man skulle placere dette uddannelsescenter, om det skulle placeres i Vestsjælland i stedet for i Roskilde, eller om det skulle placeres oppe i Nordjylland — hvad de to herrer altså var uenige om. Og så vil jeg også gerne have lov at sige, at socialdemokratiet stemte ikke imod — jeg har været henne at slå det efter for en sikkerheds skyld. Socialdemokratiet undlod at stemme.

Ministerens kan ikke forstå, at vi ikke kan afvente resultatet af de iværksatte foranstaltninger. Ja men det er jo simpelt hen,